

Epistola lui Iacov – Lecția 9

Chemați să trăim în dependență de Dumnezeu

Iacov 4:13-17

“Deci, cine știe să facă bine și nu face, săvârșește un păcat!”

SCOPUL LECȚIEI

- ✓ Să analizăm modul în care facem planuri și ne raportăm la viitor
- ✓ Să trăim o viață *integrată și relevantă*, în care mandatul cultural este subordonat mandatului preoției

În pasajul anterior (3 – 4:12) Iacov s-a adresat cu precădere învățătorilor și liderilor bisericilor cărora le scrie. Începând cu pasajul din lecția noastră și până la finalul epistolei, Iacov se va adresa întregii comunități, îndemnurile sale vizând viața de zi cu zi, provocările și greutățile cotidiene.

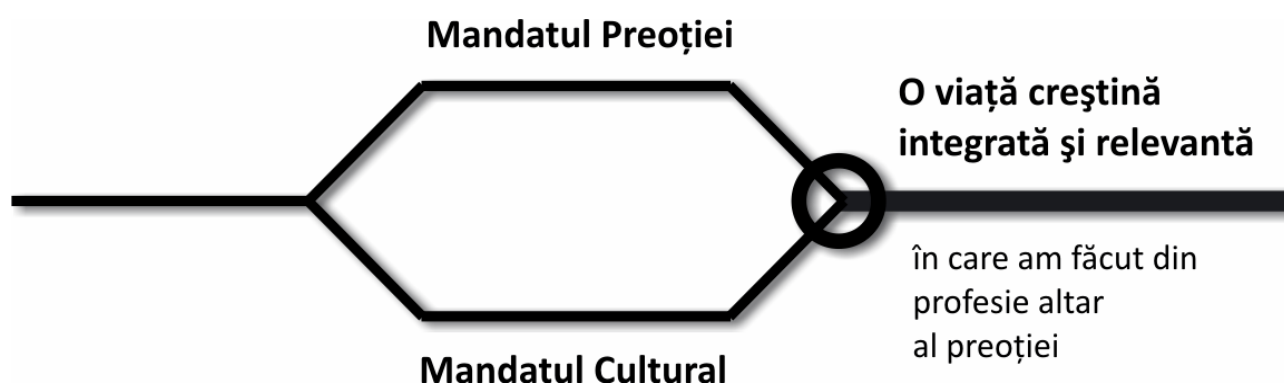
Finalul cap 4 îi vizează în special pe *negustori* (oamenii de afaceri din acele vremuri?) dar este relevant pentru fiecare persoană care caută să-și facă planuri cu privire la viitor.

- 1) Textul nostru poate fi împărțit în 3 părți – încearcă să identifici versetele corespunzătoare:
 - a. *Modul greșit de a planifica:*
 - b. *Modul corect de a planifica:*
 - c. *Concluzia:*
- 2) Care este, de fapt, problema în acest pasaj? Faptul că cineva își face planuri? Faptul că dorim să obținem un câștig în urma activităților pe care le planificăm? Sau poate faptul că nu rostim un anumit tip de rugăciune înainte de a demara un plan?

O aparentă aplicație a acestui text ar putea fi: “De acum înainte, vreau să îl includ pe Dumnezeu în planurile Mele. Prin urmare, oridecâte ori îmi fac un plan legat de viitor, voi adăuga și cuvintele: *Dacă va voi Domnul*. Ca să fie mai simplu, pe facebook sau mess o să pun prescurtarea DVVD oridecâteori voi vb cu cineva legat de viitor...” O abordare evident superficială, chiar hilară. Textul vizează o schimbare mult mai profundă...

- 3) Gândește-te la următoarea afirmație: „*Nu noi trebuie să îl invităm pe Dumnezeu în planurile noastre, ci noi suntem invitați să intrăm în planurile Sale*”. Ești de acord cu ea? Ce implicații practice are pentru tine? În mod concret, poți considera serviciul tău, sau școala, sau o întâlnire cu prietenii sau vreo altă activitate ca fiind planul lui Dumnezeu pentru tine?

Poate că ești deja familiar cu expresiile: **mandatul cultural** și **mandatul preoției**. Mandatul cultural se referă la porunca pe care omul a primit-o încă de la creație: *creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l*. El vizează implicarea și integrarea noastră în societate prin muncă, educație sau alte mijloace prin care influențăm și suntem influențați de cultura din jurul nostru. Mandatul preoției vizează chemarea la a-L *reprezenta pe Dumnezeu* împlinind marea trimitere – *mergeți și faceți ucenici din toate neamurile...* Așa cum se poate observa și în graficul de mai jos, cele două mandate ar trebui să se contopească într-o *viață integrată și relevantă*. **Prin mandatul preoției, pentru că suntem împuterniciți prin prezența lui Dumnezeu și puterea Duhului Sfânt, suntem chemați să răscumpărăm actul cultural și să transformăm profesia în altar al preoției noastre¹.**

- 4) Care este *mandatul tău cultural*? Cum poți să îl subordonezi mandatului preoției? Gândește-te la modalități concrete prin care poți ajunge să ai o viață *integrată și relevantă*. Discută despre aceste lucruri și cu cei din grupul tău.

Provocare

Cine știe să facă **bine și nu face...** A face bine înseamnă a trăi o viață în dependență de Dumnezeu. Am văzut în această lecție că asta nu înseamnă să renunțăm la mandatul cultural (adică la activitățile noastre zilnice) ci să le *subordonăm* ascultării de Dumnezeu. Este o subordonare *activă și zilnică* și se realizează în dialog cu Dumnezeu. Începe printr-o recunoaștere a suveranității lui Dumnezeu și o declarație a dependenței noastre de El: *Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-se Numele Tău, făcă-se voia Ta precum în cer așa și în viața mea...* Apoi continuă prin raportarea situațiilor concrete la voia și caracterul lui Dumnezeu: *Doamne, cum te pot sluji astăzi? Cum ai vrea să mă raportez la acest contract? Cum să pun problema în relație cu șeful meu? Cum să vorbesc cu clienții într-un mod care să-ți aducă cinste?*

Nu în ultimul rând, această subordonare transformă relațiile pe care le dezvoltăm prin mandatul cultural în ocazii de mărturisire a lui Isus Hristos nu doar prin viața noastră dar și prin cuvintele noastre – *"Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă cere socoteală de nădejdea care este în voi" (1 Petru 3:15)*

¹ Beniamin Fărăgău, *Viziunea Împărăției*, ed. Risoprint 2007, Cluj-Napoca, p. 187